

ning kjender saaledes selv indenfor sit eget Omraade ikke den omfattte Adskillelse mellem gamle og nye Gaarde, den har samme Regel for begge. Parcelgaarden kan ligesaa lidet som den gamle Gaard eller Hovedparcellen nedlægges eller udstyffes uden i Overensstemmelse med de for alle Gaarde gjældende almindelige Regler. Adskillelsen er overhovedet først fremtraadt ved Bevillingssystemet, der holder nogen Hævd over de gamle Gaarde og Hovedparcellerne, men saa godt som ganske voldgiver Jordbrug, der ere dannede af mindre Parceller (jvf. Cirkulære 26de Marts 1861). Men spørges der da atter, hvad der kan have ledet Bevillingsmyndigheden ind paa en Bet, der let kan føre til en altfor vidt drevne Udstykning, turde muligvis Sagen atter her bero paa en Misforstaaelse af den ældre Udstykningslov. Det er nemlig bekjendt nok, at man vil finde Hjemmelen for denne Omgang med Parceller i Forordningen 25de Juni 1810 § 1, der fastsætte, at der ved Udstykning af en behoet Jordlod af mindre Størrelse end 2, men dog over 1 Tønde Hartkorn, der ikke er Del af nogen tilforn udstyffet Gaard, skulde blive en Hovedparcel paa idetmindste 1 Tønde Hartkorn tilbage. Det er denne Bestemmelse, man i Praxis har overført paa Udstykning efter Bevilling, og man har da nu her forstaaet de udhævede Ord „der ikke er Del af nogen udstyffet Gaard“ saaledes, at Udstykningsen endog kunde gaa ned under 1 Td. Hartkorn, naar en sliq Jordlod eller Gaard bestod af en ved tidligere Udstykning fremkommen „mindre Parcel“. Men selv ganske bortset fra, at Forordningen af 1810 er ophævet ved Forordningen af 3die December 1819, og det netop, fordi det havde vist sig, at den gamle Regel kunde medføre for stor Udstykning, og ligeledes bortset fra, at den anførte Bestemmelse i Forordningen af 1810 i ethvert Fald bestemt indskrænkede sig til at give Regel for Jordbrug under 2 Tdr. Hartkorn, medens Forordningens umiddelbart forudgaende Regel om Udstykning af Jordbrug paa over 2 Tdr. Hartkorn ligesaa lidet tillod Udstykning af „mindre Parceller“ paa over 2 Tdr. Hartkorn som af gamle Gaarde eller

disses Hovedparceller, medmindre der levedes en Hovedparcel paa 2 Tdr. Hartkorn —, mon saa ikke hine Ord „der ikke er Del af nogen tilforn udstyffet Gaard“ indeholde netop den aldeles modsatte Mening af den, Bevillingsmyndigheden har lagt i dem? Sagens Natur synes at tilsiige, at den Omstændighed, at en Jordlod var fremkommen som Resultat af en tidligere Udstykning, ikke kunde indeholde nogen Adkomst til ny Udstykning, naar Parcellerne derved saaledes vilde formindskes, at de gik ned under den Grændse, som Lovgivningen i Almindelighed anser for den laveste tilladelige for Udstykning — jvf. Forordningen af 3die December 1819 § 3 med Skrivelse af 5te Mai 1821 —, at saaledes Tanken med hine Ord netop snarest maatte være den at bestemme, at saa smaa Dele af en tilforn udstyffet Gaard som Jordlodder under 2 Tdr. Hartkorn under ingen Omstændighed burde være Gjenstand for ny Deling. Og efterser man nu den af Rentekammeret nedlagte Forsikling, hvorpaa Forordningen af 1810 er grundet, turde ogsaa Urigtigheden af den modsatte Fortolkning blive oenssynlig. Efter at have udhævet, at Plakaterne af 2den August 1786 og 26de November 1800 foreffribe Forholdsregler ved Jordens Udstykning, for at ikke nogen Bondegaard skal svækkes saaledes, at den ei kan ernære en Gaardmands Familie, bemærker Rentekammeret, at i saa Henseende er saamegen Jord, som efter rigtig Taxation kan ansættes til 2 Tdr. Hartkorn, bestemt som den mindste Kvantitet, der, naar ikke alle Parceller bebygges eller henlægges til jordløs Huse, maa ved en Gaards Udstykning blive tilbage til Hovedparcel, og tilføjer derefter: „Dog har denne Bestemmelse ikkun kunnet være anvendelig, naar den Gaard, som agtedes udstyffet, var over 2 Tdr. Hartkorn. Var den derimod under 2 Tdr. Hartkorn og derhos ikke Parcel af en tilforn udstyffet Gaard, har man hidtil troet at kunne tillade dens Udstykning, naar der i Tilfælde af, at alle Parceller ikke bebyggedes eller henlagdes til jordløs Huse, blev en Hovedparcel paa idetmindste 1 Td. Hartkorn tilbage, hvilket vi allerunderdanigst formene stemmende med Anordningerne om Vandmilicen, hvorefter Steder paa 1 Td.